

Bratia a sestry,

príbeh o tom, ako Ježiš vstúpil do Jeruzalema písomne zaznamenali všetci štyria evanjelisti. Aj napriek malým rozdielom zostáva základná kostra celého príbehu rovnaká. Nedeľa, keď sa čítajú texty o Ježišovom vstupe do Jeruzalema, má názov „Kvetná nedeľa“. Keď som sa detí na hodine náboženstva opýtal, prečo sa volá „kvetná“, dostal som aj odpoveď, že je to preto, lebo kvitnú kvety. Vieme, že ten názov je odvodený od ratolestí, ktoré ľudia odrezali zo stromov, a potom s nimi mávali a kládli ich na cestu. V anglicky hovoriacich krajinách sa dnešná nedeľa volá Palmová nedeľa, čo je ešte výstižnejšie.

Napriek tomu práve v Evanjeliu podľa Lukáša zmienka o ratolestiach chýba. Lukáš ako jediný zo štyroch evanjelistov to neuvádza. Nič to nemení na tom, že to bolo výnimočné. Celý ráz dnešného príbehu je slávnostný, veľkolepý a radostný. O dôležitosti dnešnej udalosti svedčí aj už spomínaný fakt, že v Biblii je napísaná až štyrikrát. V čom to bolo výnimočné? Čo z toho vyplýva pre nás? Nad týmito otázkami budeme dnes premýšľať.

Ježišov príchod do Jeruzalema je súčasťou Božieho spasiteľského diela. Ježiš kráča v ústrety smrti na kríži. Veľmi dobre vedel, čo sa s ním v Jeruzaleme nakoniec stane. Viackrát to aj predpovedal svojim učeníkom. Napriek tomu smer svojej cesty nezmenil. Neotočil sa a neodišiel, aby sa vyhol utrpeniu a smrti. Ježiš zomieral za naše hriechy. Išiel do Jeruzalema, aby naplnil Božiu vôľu. Naplnilo sa to, čo bolo dávno predtým napísané v Starom zákone. Ježiš priniesol na svet spasenie. Aj Ježišov vstup do Jeruzalema je potvrdením toho, že Ježišove slová neboli len plánom, ktorý sa nakoniec nezrealizoval. Ježiš nevedol len prázdne reči, ktorými by si získaval dôverčivých ľudí za svojich nasledovníkov.

Ježišovo učenie je hodnoverné, pretože nespočívalo iba v slovách. Ježiš na jednej strane niečo učil a na druhej strane podľa toho aj konal. Nielen napomínal k všeobecnej láske, a to aj k nepriateľom, ale dokázal svoju lásku, keď obetoval svoj život za všetkých ľudí. Nielen povedal, že je vzkriesenie a život, ale na tretí deň vstal z mŕtvych.

Ježiša pre Jeho postoje viackrát slovne napadli. Pohoršovali sa nad tým, ako pristupoval k ľuďom. Podsúvali mu svoje predstavy o tom, ako by mal Mesiáš pôsobiť. Vyskytla sa aj taká situácia, keď chceli z Ježiša urobiť kráľa. Mal mnohých nasledovníkov. Mohol viesť povstanie. Mohol narastajúcu popularitu využiť na postupné upevňovanie svojej autority a mocenského postavenia. Ježiš sa nenechal stiahnuť alebo zlákať, ale podriadil sa Božej vôli.

Zástup učeníkov prevolával na Ježišovu slávu aj to, že je kráľ. Ježiš ich nezahriakol ani neopravil. Ježiš je kráľ. To, aký je Ježiš kráľ, vidíme aj na tom, ako vstupuje do Jeruzalema. Prišiel do Jeruzalema sediac na oslovi. Naplnilo sa proroctvo napísané v knihe Zachariáš: „Ajhľa, tvoj kráľ prichádza k tebe spravodlivý a plný spásy, pokorný, sediac na oslovi, na osliatku, na mláďati oslice.“ (9, 9) Zároveň je to aj symbolické vyjadrenie. Všimnime si najprv tú zmienku, že na tom zvierati sa nikto predtým neviezol. V Starom zákone boli zvieratá, ktoré nikdy neniesli žiadne jarmo, využívané ako obetné

dary. Oslica na svojom chrbte niesla ako prvého Toho, ktorý sám seba raz a navždy obetoval za hriech sveta. Osol bol jazdecké zviera, ktoré používali chudobní ľudia. Ježiš mohol slávnostne vstúpiť na koni. Keby chcel, mohol by to vyžiť na podporenie svojho postavenia. Na koni jazdili dobyvatelia na vojenských výpravách. Ježiš je Kráľ kráľov, ale neprišiel vládnuť silou.

Ježiš prináša pokoj. Nie je to pokoj, ktorý by sme vedeli my sami na svete vytvoriť. Ľudia volali: „Pokoj na nebi a sláva na výsostiach.“ Je to veľmi podobné s tým, čo zaznelo v príbehu o Ježišovom narodení. „Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“ (Lk 2, 14) Ježiš priniesol na svet pokoj z neba. Je to pokoj, ktorý je pre nás nedosiahnuteľný. O mnohých veciach si myslíme, že ich máme, a predsa nakoniec budeme musieť v tejto časnosti všetko zanechať. Ani to zviera, na ktorom sa Ježiš viezol, nebolo Ježišovo. Malo svojich majiteľov. Keď ho učeníci odväzovali, spýtali sa majiteľa, čo to robia. Keď počuli, že Pán ho potrebuje, už nič nenamietali. V konečnom dôsledku je všetko darom od Boha. My sme len správcovia. Boh nám nedáva len to, čo máme a čo by sme mohli získať svojou námahou. Bohu ďakujeme za hmotný každodenný chlieb pre nasýtenie tela, ale dáva nám aj chlieb z neba pre našu záchranu.

Boh nepotrebuje pomoc a asistenciu ľudí. Na kríž išiel za nás len Ježiš. Niet iného Spasiteľa. My nie sme spasitelia. Potrebujeme druhých ľudí. Boh nám dáva oporu v spoločenstve. Ježiš poslal pre oslíka dvoch učeníkov. Možno by to zvládol aj jeden. Dvaja ľudia tvoria základné spoločenstvo. Keď Ježiš predtým vysielal učeníkov hlásať evanjelium, tiež ich vysielal vo dvojiciach. (Lk 10, 1) Už na prvých stranách Biblie je napísané Božie konštatovanie, že nie je dobré byť človeku osamote. Starozákonný Kazateľ opisuje výhody toho, keď človek nie je sám, takto: „Dvaja sa majú lepšie ako jeden, lebo majú odmenu za svoju námahu. Lebo ak padnú, jeden zdvihne svojho druhu, beda však samotnému, ak padne! Nemá druhého, čo by ho pozdvihol. A opäť, ak dvaja ležia spolu, zohrejú sa; ale samotný, ako sa zohreje? A ak niekto premôže jednotlivca, dvaja obstoja pred ním. Trojitý povraz sa nepretrhne rýchlo.“ (4, 9-12) Aj dnes sme vytvorili spoločenstvo, aby sme mohli počúvať Božie slovo. Druhí sa za nás môžu modliť. Môžu nás povzbudzovať a v láske napomínať. Môžu nám podať pomocnú ruku alebo poradiť.

V dnešnom príbehu sme sa tiež stretli s odporom a odmietnutím. Niektorí farizeji žiadali Ježiša, aby utíšil zástup. Ježiš hovorí, že keby oni prestali, tak budú volať kamene. Nikto nemôže umlčať zvestovanie Božieho evanjelia. Ježiš ide do Jeruzalema, aby nás zachránil. Je to správa, ktorá sa má niesť po celom svete, aby ju všetci počuli. Ježiš je Kráľ nad svetom. Je naším Záchrancom. Dáva nám pokoj, ktorý ani smrť neukončí. Chváľme Boha za Jeho spasenie! Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Liste Židom v 12. k.:

„Hľadme na Ježiša, Pôvodcu a Dokonávateľa viery, ktorý napriek radosti, čo Ho čakala, pretrpel kríž; pohrdol potupou a posadil sa na pravici Božieho trónu.“

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Duchu Svätého so všetkými vami. Amen.